

Bermon

Datis nobis nisi vnu pceptu. Respondeo ita. qd illud pncipale est. et sufficit. Nota sicut dixerit vos. nā sola dilectio fecit ipm incarnari nasci. pati tc. Ideo legis de beato Johne euangelista qd debuit mori vocato pplo pdicauit eis dices. Filioli diligite inuicem. et nihil aliud dicebat. et fuit sibi dictu. Qualis sermo est iste. et tradidisti obliuioni illas altas speculatiōes et declaratiōes theologie. Respondit nō. sed istud sufficit. qd dilectio primi malū nō opaf. Ideo remediū optimū h inuidia est orare p ipo. s. vt deus sibi cōseruet illud bonū officiū et dignitatē. et merito huīus oīonis abūdabis dilectionē. Hā p̄traria p̄trarijs curant. Plaga em̄ inuidie medici na cbaricat̄is curat. Quicunq; capitaneō ē beelphegor. Iste reperit d̄ peccato gule. De quo David in ps. xv. Initiati. i. dediti sunt beelphegor. et comedērūt sacrificia mortuo rū. Hic cum suo exercitu et bānerio extēso et cū tytulo gule et vanitas tantū fecit qd iā nō seruat ieunia ecclie gētes. nec qdragēsimā. vnu se facit infirmū. ali⁹ dicit. Nō possum dormire. et sic comedūt carnes. et yadūt sic ad infernū. Ieunia em̄ ordinata sūt ut cuīz labore fiat. qd ibi ē meritū. Nota hic qd excusans breueriter a ieunio tc. Et qd iste pditor magnā predā ducit ad infernū. Jo xp̄s aut̄ sando nos dicit. Attēdite ne grauenſ corda r̄za crapula et ebrietate. Lu. xx. Hettus capitaneō est baalberith. qd ad irā inflamat. De qd Judicū. ix. De phano baalberith cōducit sibi viros. Et subdit. Missit dñs sp̄m pessimū inter Amalech et habitatores siche. Hic cū exercitu suo et bānerio cū tytulo de tra et iniqtate discurrat p mūdū. et facit multas divisiones et discordias inter xp̄ianos. Iste diuinit̄ et pcurauit olim scisma i ecclia. Diuinit̄ regna et reges. pncipes et barones. dños et vasalllos. O quot ducit iste pditor secū ad infernū. Jo xp̄s nō cogēdo liberum arbitriū s̄z dādo p̄silī dicit. Pacē reliquo vobis. pacē meā do vobis. nō quō mūdus dat. Joh. xiiij. Et ideo i nativitate dñi ieu xp̄i angelis cantauerūt. Gloria i excelsis deo et in terra par homib⁹ bone voluntatis. Lu. ii. Et in sua querlatōe salutabat dicēdo sp. Par vobis. Et sequit. Aō turbeſ cor vestry ſez vnu cōtra alii tc. Septim⁹ capitaneō dicit astaroth. qui temptat de accidia. de qd i. Regū. vii. Auferre deos alienos de meō vestrū baalim et astaroth. Iste cū exer-

citu suo et bānerio cū tytulo de accidia et octoſitate discurrat p mūdū. Et iste pditor tantā accidiā posuit i mūdo qd pauci sunt qd de his qd ad aiaꝝ p̄tinēt curāt. imo min⁹ appreſciāt aiam qd palea. Per totū annū laborat̄ p corpē. et mō iñ isto sancto tpe qdragēsimē nescit modicū laborare p aia. cōfitedo. penitētiā faciendo. s̄z qlibet expectat p̄fiteri vltima die. cū tamē in pma eēt p̄fitendū. et hoc de filio et cōgruo. Ite accidia circa cōmitionē cōmittit a nōnullis. que debet fieri i pascate. tūc recipiendo xp̄m vt in celo cōmunicātes recipianſ a xp̄o. s̄z si xp̄s p̄cepiss̄ nobis recipere venēt amorem sui facere debet. et p̄cipit recipere corp⁹ suū iñfra hostiā. et nō facim⁹. nōne magna est negligētia. Et iō dicit scriptura. Nuocēt qd p̄t facere manus tua. instāter opare. qd nec opus nec rō nec sc̄ia nec sapientia etūt apud inferos. quanto supple accidioſe p̄peras. Eccl. ix. Ecce qd redit̄ thema. Assumit septē alios spiritus nequiores se. Deo gratias.

Feria qnta p̄ dñicā iñuocauit. Bermon

Dicebat Iesus ad

eos qd crediderūt ei iudeos Jo. viii. Sanctū euāgeliū hodiernū cōtinet vnu magnā et solennē disputatōz qd fuīt iñ xp̄m ex vna pte. et indeos ex alia. Et rō disputatiōis fuit. qd iudei habebāt tantā superbiā et maliciā et indignationē qd obfuscabant intellectū int̄m qd nō credebant xp̄o d̄ veritatib⁹. et si aliquādo credebāt ei. subito nō durabāt. Jo xp̄s voluit disputare cum eis ut remoueret eis illā superbiā. In qd disputatiōe xp̄s fuit arguēs. et iudei r̄ndentes. et se cit quatuor argumēta. Et p̄mo arguit contra eos ppter superbiā quā habebāt.

Primo ppter libertatē maternale.

Secundo ppter nobilitatē paternale.

Tertio ppter altitudinē dīnīnale.

Quarto ppter maliciā crīmiale.

De qua disputatione dicit thema. Dicebat ad eos. s. arguēdo. qd crediderūt ei iudeos. s. leuiter mobiles. Quātū ad primū argumentū qd fecit xp̄s cōtra iudeos sc̄lēndū qd arguit p̄tra eos ppter eoz superbiā quā habebant propter libertatē maternalem. Dicat quomodo oēs iudei fuerūt filii Abrae. qd habuit duas uxores et diuina dispensatōe. vna liberā. s. Sarā. et alia ancillā. s. agar. Iudei aut̄venerūt de libera p̄ isaac. Ecce libertas

Feria quinta post inuocauit

maternalis. de qua se extollebat nō modicū
intimū q̄ dimittebat facere bona opa. dicētes
q̄ sine bonis opib⁹ p̄sequerent bñdictiones
eis pmissā v̄ Isaac. vt patet Gen. xvii. 2. xxj.
ca. vbi dixit dñs ad Abraā. Sara vxor tua
pariet tibi filiū vocabilēs nomē eius Isaac.
Et oſtituā pactū meū illi iſed⁹ sempiternū
z semē eī post eū. Ista supbia captabat cor
da eoz q̄ radī veritatis xp̄i nō poterat in
troire. Jō xps arguēs h̄ illos q̄ leuiter credi
derat. z leuiter credentiā amittebant. dixit.
Si vos māseritis i fūone meo vere disci
puli mei eritis. z cognoscetis veritatē. z ve
ritas liberabit vos. Ecce q̄liter tāgebat eos
i fane. Qui statim surrexerūt supbe rūndēdo.
Hemē abrae sum⁹ z nemini fuiuim⁹ vñq̄.
Quō tu dicas liberi eris. Et xps volēs eos
repellere ab illa supbia replicādo dixit eis.
Amē amē dico vobis. q̄ ois qui facit p̄cūm
seru⁹ ē peccati. Heru⁹ aut̄ nō manet in do
mo in eternū. fil⁹ aut̄ manet in eternū. Si
ergo vos fil⁹ liberauerit. vere liberi eris.
Ecce vna rō q̄re dicit cathene culpe tenent
vos alligatos. Nota h̄ q̄liter fū mēbrū per
qd̄ bō peccat i illo aia ligat. q̄ b̄z oia mēbrā
spūalia q̄ habet corp⁹ corporalia. Verbi grā
Personā peccat etiā iurādo vel dissamādo
eo quia ista ſ̄ba tranſeūt p̄ collū. aia ligatur
eū cathena p̄ collū habēs caput in inferno.
Idē si homo peccat manib⁹. z sic d̄ alīs mē
bris. Ideo q̄n aia impenitēs exit⁹ corpore
cathenis cōſtringif. z demones trahūt p̄ ca
thenas impenitentīi aias. De his autē au
ctoritas. Iniquates sue capiūt impiū. et fu
niib⁹ peccator̄ suoz cōſtringif. Proverb. v.
Jō dicebat xps in maiori p̄positiōe. Amē
amē dico vobis. q̄ ois qui facit p̄cūm seru⁹
est peccati. Cū ergo iudei fuissent i magnis
peccatis. ideo erāt serui captiui. et liz̄ caro
esſet libera. tamē nō ex hoc dicēdi sūt liberi.
Sicut ille q̄ patif in capite et in toto corpe
patif sine infirmitate. si habet pedē ſanū nō ex
hoc dicēdus est ſanus. Sic etiā si aia q̄ est
p̄ncipalior p̄ corporis ſit captiua. et corp⁹ li
berū. nō ex hoc dicēdus est homo liber. Nā
spūs viuificat caro aut̄ nō pdest q̄c̄q̄. Jo
hān. vi. c. Secūda rō xp̄i fuit iſta. Heru⁹
aut̄ nō manet i domo in eternū. fil⁹ manet i
eternū. q. d. vos ſcitis que diſſerētia ē inter
filiū z fuū. Nā ſeru⁹ radit ad labores extra.
fil⁹ aut̄ liber manet i domo. Iudei p̄ gene
rationē carnalē nō habebāt ſtare niſi i agr̄.

ſez in hoc mūdo exlege Moysi. sed filiū dei
ſtabūt in domo dei in eternū. Jō dixit xps.
Si aut̄ fill⁹ v̄os libauerit. ſ. a' catheinis cl̄pe
et miserijs hui⁹ mūdi. vere liberi eritis. Et
illi tacuerūt. Ō Doralit̄ nota h̄ p nobis q̄
bus d̄ fecit gratiā dādo remedia vt frāga
mus catheinas petoz q̄ frāgunt in cōfessiōe
ſacramētali. Qn̄ em̄ p̄fessor absoluit tūc aia
est libera a culpis mortalib⁹. z q̄n intrat pa
diſum est libera ab oīb⁹ māſerijs. ergo labo
retis pl̄beratiōe aie. quātū laboraret q̄s p̄
liberatiōe filie ſue ſi eſſet captiua. vel p̄ libe
ratiōe corporis ſui. vel filiū ſui z c. Secūda
argumētū xp̄i fuit h̄ ſupbia quā iudei habe
bant ppter nobilitatē paternalē. Dicāt quō
iudei ſic erant filiū ſare vxoris libere. ita erāt
filiū Abrae nobilis homis. q̄ fuit initiu⁹ vir
tutū z cognitiōis del. Cui dixit de⁹. Bñdi
cā tibi z magnificabo nomē tuū z eris bñdi
ctus. Bñdicā benedicētib⁹ tibi. z maledicā
maledicētib⁹ tibi. atq̄ i te bñdicenſ vniuer
ſe cognatōes tre. Gen. xij. Judei aut̄ nō mo
dicā hēbant ſupbia. q̄ erāt generis Abrae
z despiciebāt pñia. dicēdo q̄ ſine pñia ha
berēt bñdictionē abrae pmissaz z ſemi eius.
Qd̄ xps arguedo h̄ eos dixit. Scio q̄ ſemē
Abrae eſtis ſz q̄ritis me interficere. z ſermo
me⁹ nō capit i vobis. Ego qd̄ vidi apud p̄
trēb̄ loquoz. z vos q̄ vidisti apud patrē vñm
facit. Rñderūt. Pater abraā eſt. Dicit eis
ihs. Si filiū abrae eſtis opera Abrae facite.
Nota. Sermo me⁹ nō capit i vobis. q̄ ras
plenum nō p̄c̄t alīq̄d recige niſi enacueſ. ſic
iudei q̄ erāt pleni ſupbia nō poterāt recige
ſ̄ba xp̄i. despiciēdo pñia ſz quā ip̄e p̄dicabat
Jōobes baptista dicebat eis. Facite ḡfru
ctus dignos pñie. Lūc. iij. Vos q̄ vidistis
apud patrē vñm facit. q̄ ſi xps inuuat i his
verbis q̄ p̄ eoz fuisset mal⁹ bō. Ipsi aut̄ iu
dei rñderūt xp̄o dicētes. Pater n̄ abraā eſt
Tūc xps arguēs dixit. Si filiū abrae eſtis.
opa abrae facite. Nāc aut̄ q̄ritis me interfice
re hoīc q̄ ſitē vob locut⁹ ſum. quā audi
ui a deo. Hoc abraā nō fecit. Jō vos dege
nerat. q̄ abraā erat nobil⁹ bō. nō ex pte car
nis. q̄ de genere idolatrāz ſz ex pte aie erat
nobil⁹ z ſtuolus. nec ros eſt ei ſiles. Ō Dō
raliter i iſto defectu iudeoz ſūt mō m̄l̄i xp̄i
ani q̄ ſe appreſiat de nobilitate generis. q̄ ſ
antiquo genere taliū z c. tales ſūt ſimiles iu
deis. Nota nobilitas quasi notabilitas. Di
caſ qd̄ ē nobilitas z q̄liter incepit nobilitas

Bermon. I.

Moni aliquis faciebat aliquam rem notabilem in seruicio regis vel imperatoris ex hoc rex vel imperator faciebat ipsum nobiliter. Qui ergo apprelian se de nobilitate, et non tenet vitam nobiliter et nobiliu viroꝝ, sed ribaldoꝝ et lenoniu, non dicit nobiles, quod degenerat. Nobilis est ille qui vivit nobilitate, appreliado se, ne metiaſ, ne infereat damnum alicui, qui defendit veritatem, communitatem, pupilos, viduas et miserabiles personas. Et nota quod accidit rome de duobus hominibus, quod unu erat nobilis antiquus troia sed erat ribaldus et male vita. Alius ex quadaz victoria quam habuit factus fuit nobilis nouus ab imperatore. Et cum se in ambo presenteret, dicit nouus nobilis antiquus. In me incepit nobilitas, et in te finit. Dicatur hunc de effraym quod fuit nobilis filius Joseph et dominus egypti, de quo filius eius effraym habebat superbia. De quo dicit dominus. Dispendit effraym, quoniam deus ego et non homo. Et auolabunt qui si quis ex egyptio, et qui si colubra dicitur assyrioz, et collocaabo eos in domibus suis. See. xij. Concordat scriptura noui testamenti. Deus superbius resistit humiliatur dat gratiam. Jac. iiiij. Tertium argumentum christi fuit contra superbiu quam habebat de altitudine diuinali. Dicatur quod oes gentes et nationes mundi erant idolatre propter iudeos qui soli adorabant deum altissimum, non factum manibus sed factorum omnium rerum. Ex altitudine ista iudei credebant nullum alium salutem fieri possesse nisi ipso, propter fidem quam habebat de deo, propter quod dicebat non esse necessarium facere bona, quod fides sufficiebat. sed eos dicere beatum Jacobum. Quid perderit frater meus si fidei dicat quod se habet opera autem non habeat nunquam fides saluabit eum, qui dicit non. Jac. ii. Joannes Christus arguendo propter eos dixit. Vos facitis opera patris vestri, quod ipsos habet aliquem parentem cui assimilans. Rulerunt iudei. Unum parentem habent deum. Ecce superbia de altitudine diuinali. Ipsa autem volebat eos educere de hac superbia dixit eis. Si deus per vester esset diligenter me utique. Ego enim ex deo processi et veni, neque enim a me ipso veni, sed ille me misit, quem loquelam meam non cognoscitis, quod non potestis audire monumen meum. Hoc quod loquela mea non cognoscitis, iam scitis quod persona marie cognoscitur in loquela cum patre sit. Nam si loquela gallice gallicus dicitur et ceterum. Ita fuit cognitus beatus Petrus in nocte passione Christi quod erat galileus. Qui dictum est. Vere tu ex illo es nam et loquela tua manifestum te facit. Matth. xxvi. Non videamus loquela Christi et Moysi. Nam moys,

ses loquelas linguagis terreni promittentes eis solu terrena. Ideo dicitur. Qui de terra est de terra loquitur. Joh. iiiij. Christus vero loquebat linguam celestem, quod nihil promittens in hunc modo terrenum, immo predicabat quod despicerent terram. Nam solu predicabat de celo, de gloria angelorum, solu promittentes celestia. Ideo dicebat quod loquela mea non cognoscitur. Iohannes postquam fuit locutus de moysi dicens. Qui de terra est, de terra loquitur. Et loquens de thoro dixit. Qui de celo venit super omnes est. Joh. iiiij. Et sic vicit eos Christus romanus. Moraliter vultus cognoscere personam cuius patrie sit, attendat ad loquela eius. Nam tres patrie sunt, scilicet celi, terra, et inferni. Linguam celi est laudare deum et ipsius benedicere. Iohannes dominus ipsius. Beati qui habitant in domo tua domini in secula seculorum laudabunt te, post xxxviii. Qui gloriantur deum ut bonus religiosus clericus vel latenter possumus dicere. Vere tu ex illo es secundus de paradiſo. Nam loquela tua et ceterum. Linguam huius modi trenum est. Hoc est loqui de trevis negotiis et temporalibus. Nam qui de terra est et ceterum. Linguam inferni est renegare maledicere et blasphemare. Iohannes dicitur. Estuauerunt homines esti magni et blasphemaverunt nomine dei. Apocalypsis xvij. Nam ergo vos maledicentes iuratis et blasphematis, clare ostendit quod estis patrie inferni. Et quod Christus non loquens loquela inferni blasphemando, nec tunc sed loquela paradisi. Ideo dicebat, quem loquela mea et ceterum. Quartum argumentum Ihesus Christi. Si iudeos fuit de malitia criminali, dicendo. Vos et patre diabolo estis, et desideria patris vestri vultus facere. Ille homicida erat ab initio, et in veritate non stetit, quod non est vita in eo. Cum loquens mendacium et prius loquens, quod mendacum est et prius est. Ego autem in veritate dico quod non creditis mihi. Hic iesus Christus ponit tria peccata diaboli, in quibus videtur quod iudei assimilabantur ipi diabolo. Et primum peccatum est iuria, ex quod temptauit adam, et ex isto peccato secunda est necessitas morientis in genere humano. Et ideo dicitur. Per unum boiem peccatum in mundum intravit, et per unum morte ad Rom. v. Ideo dicitur de diabolo Christus. Ille homicida erat ab initio. Secundum peccatum diaboli est mendacium. Tertium quod est persecutor vita. Dicit ergo Ihesus Christus iudeis. Vos ex patre diabolo estis, quia sicut ille ex inuidia procurauit mortem adeinde vos ex sola inuidia procuratis mihi mortem. Secundo quia sicut diabolus cum loquens mendacium, ex prius loquitur, sic et vos me diffamando, quia iudei dicebant de Ihesu Christo,

Feria quinta post inuocauit

Ecce homo vorax est et potator vini, publi canor et petitor amicorum. **D**ath. vi. **I**te. **N**os scimus quod hic homo potior est recte. **T**ertio quod diabolus est psecutor veritatis, de ipso dicere christum, in veritate non stetit. **A**ugustinus, bene fuit in veritate. **N**ota quod iter de posuit luciferus super omnes creaturas, et ipse voluit se parificari deo per suam superbiam, et sic non stetit in veritate sed apostolus fuerat. **H**ic et vos dixit Christus indecisus, non stetit in veritate a me auditus. **M**oraliter habemus haec doctrinam ut fugiamus non solum mendacium pniciosum quod est peccatum mortale, sed etiam locos usque quod etiam est peccatum, quod per nullam causam et per nulla reasonem dicendum mendacium. **V**nde David in psalmis. **P**erdes omnes quod loquuntur mendacium, in psalmis v. **I**te vero **G**ospis. **O**ns quod mensuram occidit anima. **D**icitur Ihesus argumentis loquens thema. Dicerebat Ihesus ad eos quod crediderunt ei indecos. **D**eo gratias.

Feria quinta post dominicam primam inuocauit. **H**ermes. q.

Si māseritis sermone meo vere discipuli mei eritis. **J**oh. viii. **M**ateria p̄nitentia sermonis erit quod poterimus esse boni discipuli Christi. **M**agnus quod est esse magistrum in theologia vel episcopum vel archiepiscopum vel cardinalē vel papam, sed multo magis est esse discipulum Christi. **C**redo quod erit materia utilissima et p̄ficiuosa. **H**oc ut deo sit placabilis et gratiosa salute virgo gloria recte. **S**i māseritis. **S**emel fuit questionis facta in deo per unum bonum hominem de materia quam volo vobis predicare. **A**nundit vos vultus discipuli eius fieri. **J**oh. ix. **I**udei autem indignati maledixerunt ei dicentes. **T**u discipulus eius sis, nos dico discipuli sumus. **O**stulti. **H**oc dicit Augustinus. In meis dñe ista maledictio ut scilicet sim discipulus tuus. **C**redo quod libet vestrum responderet. **O**rcina essem discipulus tuus, propterea volo vobis nunc ostendere quod modis et quibus poteritis fieri discipuli eius si vultis. **E**t inueni octo virtutes seu conditiones huius nobilissimi discipulatus. **s.**

Credentia principalis
Obidentia generalis
Obenitentia sacramentalis
Patientia virtualis
Benivolentia cordialis
Benificentia liberalis
Diligentia spiritualis
Perseuerantia finalis
Si vultis esse discipuli Christi habeatis aliquam

istaz virtutum. **D**e ultima dicta thema, si māseritis recte. **P**rima virtus quod facit hominem esse discipulum Christi est credentia principalis, scilicet credere firmiter articulos fidei, et non dubitare in aliquo, sic est homo discipulus Christi. **N**ota quod in oī scola cuiuscumque facultatis oportet discipulum simpliciter credere magistro, maxime in primis principiis. **V**erbi gratia. **P**rima principia litterarum sunt xxiiij. **J**o quod magister dicit discipulo. **I**sta līra est a. **I**sta līra est b. **D**iscipulus debet sibi credere, quod si vellit dicere, quod ista līra a est magis a quam ista b, vel econverso vapulare est a magis. **J**ohannes. **O**portet addiscipente credere. **I**ta etiam in scola Christi, scilicet ecclesia, quam scolam intrat Christi anno in baptismate, quam habet xiiij. principia, scilicet xiiij. articulos fidei et ceteros in credo maiori quam aliquo privatenet ad Christi divinitatem, aliquo ad Christi humanitatem, et quod sunt multi infideles quam volunt ea credere, sed non sunt discipuli Christi, si ergo vultis esse discipuli Christi creditis ista xiiij. principia fidei simpli citer sine dictione, disputacione, dubitatione. **A**utoritas. **D**anifestauit gloriam suam, et consideravit in eum discipuli eius. **J**oh. ii. **N**ota manifestauit gloriam suam, scilicet in his xiiij. articulis. **D**icitur ista virtus quod facit hominem esse discipulum Christi est obediencia generalis, scilicet obediere et servare omnia quod Christus mandat et precepit, et precepit generaliter sine dictione et non facere haec precepta, per aliquid lucro hominis vel bono vel officio vel dignitate. **T**alis est discipulus Christi versus. **R**ecognoscatur ista est dignitas huic magistrum quod optet sibi obediere in omnibus etiam per omnes personas mundi. **I**ta quod si per vel minus vel omnes parentes vel amici, uno etiam papa vel rex eene ad unum patrem, mandantes facere aliquod quod est haec preceptum magistrum Christi, magis est obediendum soli Christo quam his omnibus. **A**uctoritas. **L**egitur **L**uc. xiiij. quod cum Christus iret predicando in loco ad locum magnitudine habuit mulier sequens ipsum, neque mirum. **E**t querens Ihesus dicit eis. **Q**uid vultis? **C**ogitate quod responderet. **D**ñe volum enim discipuli vestri. **E**t dicit ad illos. si quis venit ad me et non odit patrem suum aut matrem et fratres et sorores, adhuc autem et animas suas, non potest esse meus discipulus. **I**z cùm deus precepiat honorare parentes et diligere fratres et filios et animas suas, quod ergo Christus dicit, si quis vult recte. **R**endeo, quod habet intelligi sic, quod si pater vel frater aut sensualitas propria volunt quod tu facias aliquod contra preceptum Christi tunc odire patrem matrem et fratres. **E**t dicere nescio vos, deificum est. **V**erbi gratia. **S**i pater tuus dicat tibi. **F**ili fac vincitam de talis iniuria mihi facta a tali recte.

Bermon. II.

Debet dicere filii. **P**er non facias quod magis meus Christus precepit oppositum. Ecce quoniam intelligunt verba Christi odire proximum isto modo. Ide de misericordia et ratione de filio fratre et amico. etiam de propria sensu litate quod inclinat ad delectationem. neque ea facias aliquid contra preceptum Christi. Ecce quod est obedientia generalis. id est auferes. **T**ertia est persona sacramentalis. Tercia est persona proprie. quod de discipulo diaconi facit discipulus Christi. Quatuor huius est in peccato mortali et mala vita. huius est discipulus diaconi et paratus intrare in scolam inferni. Sed si huius vult facere personam sacramentalis. scilicet pererendo de peccatis dicendo. O miser ego sum religiosus et non seruauit reglam vestram. Ide de laycis et clericis perfidendo peccata. faciendo personam damnata professo. Talis penitentia sacramentalis facit hominem discipulum Christi. Ecce quarta persona. Quarta. Qui non baniat crucem suam et venit post me. non potest meus esse discipulus. **L**uke. viii. Nota crucem suam. non dicit crucem meam. quilibet Christianus portat crucem Christi signando se. sed non saluaret nisi portaret crucem propria scilicet persona. **C**rus dorsum a cruciando. ideo significat crucem persona que cruciat penitentem. de qua dicitur Christus. Qui non baniat crucem suam. tunc. Et sicut crucifixus Christi habuit quattuor brachia tanquam quatuor partes principales sic crucifixione penitentie habet quattuor brachia. Primum sursum est Christus. que debet esse sursum pro respectu ad deum quem peccando offendit. alio dolere pro peccatis propter periculum vel verecundiam vel protectionem bonorum vel fame. nihil valet. quod non est contritus. Brachium dextrum est bonum. propositum vivendum de cetero secundum dominica ordinacionem. et non secundum suam inclinationem. Brachium sinistrum est oris confessio. Sic enim mundas camera penitentie a stercore peccatorum. Brachium inferius quod sustinet totum postum est factum quod portat totum omnino. ieiuniorum. orationum. vigiliarum. elemosynarum. tunc. Ista crux est nostra. dicitur apostolus ad Corinthus. v. Qui Christi sunt. suppone. discipuli. carnem suam crucifixerunt. suppone. in cruce penitentie. Ecce quod dicitur Christus. Qui non baniat. id est accipit crucem suam. tunc. **Q**uarta est patientia virtualis. scilicet patienter sustinere aduersitates. dolores. infirmitates. paupertatem. et miseras. non recipere amaritudinem cordis. nec murmurare contra deum. sed committere se deo. quod ipse scit quod in dignemus. et quod nobis expedit. et sic huius est discipulus Christi. **R**atio quoniam magis et dominus noster Iesus Christus patienter sustinuit aduersitates. tribulaciones. persecutions. ideo vult ut sui discipuli assimili-

lent sibi. **O**nus Christi tenere modum quandam antiquorum phorum quod patiam volebat illos probare quod volebat esse discipuli. Signanter legitur Diogenes phorum quod quoniam aliquis volebat esse discipulus Christi. primo faciebat ipsum ad portam scolare expectare. deinde faciebat ipsum ab aliis virtutibus rari. Et quod es tu. Rudebat. Velle esse discipulus huius magistris et philosophi. Et ille. Vade ad trahendum aratum rustice. et huiusmodi. Si erat patiens recipiebat ipsum in discipulum. alio non. hunc modum fuerat ille magnus magister et doctor Christus in sua scola. Non aliqua persona ponit in corde suo tenere bonam vitam et sanctam. signum est quod vult esse discipulus Christi. **D**icitur Christus. specta modicum. optet ut perberis de patientia. statim alio vituperant eum dicentes. **O**quis hypocrita. fantasticus. fatuus tu es. Si in his verbis iniuriosis habet patiam. bene stat. id est vult adhuc ut perberi magister pictus sine verbis. scilicet infirmitatum. dolorum. tunc. **H**abes vos murmuratis dicendo. O miser quod est hic. an non sentiebas ista. id est tenebas soror. quod tunc Christus recipiet vos in discipulum suum. Hoc etiam modo dicens perprobavit filium suum Christum. licet iam sciret quid erat in eo. sed ut nobis ipsum dare in exemplum patientie. **I**o. dicitur Christus. Huius est discipulus super me non seruans super dominum suum. Sufficit discipulo si sit sicut magister eius. et seruus si sit sicut dominus eius. Si patrem familias beelzebub vocauerunt. quanto magis domesticos eius. scilicet discipulos. **Q**uinta veritas est benivolentia cordialis. Vult magister noster Iesus Christus quod sui discipuli non habeant discordias. divisiones vel rixas. sed quod concorditer vivant. **R**atio. quod magister pacis et charitatis et dilectionis non vult in scola sua discipulos maliuolos et discordes. **I**o. omnis villa seu communitas pacifica est scola Christi. E omnis communitas diuisa est scola diabolii. **I**o. dicitur Christus. Jo. xiii. In hoc cognoscet omnes quod mei estis discipuli si dilectionem habueritis ad invicem. id est debet pacificari se remittendo iniurias. et quanto maior est iniuria quam remittitur. tanto magis placet deo. alio scola inferni est parata. ubi continuo et semper iniuriantur. **S**exta est benivolentia liberalis. scilicet mutuo inuado. tamen in bonis spiritualibus quam spiritualibus. **R**atio quoniam sicut magister habet multos fructores captiuos et liberos. non decet discipulos nobiles esse tenaces et auaros. cum ignobiles liberales sint. **T**otum modum est scola magistrorum Christi. cuius fructus et ancille sunt omnes creature insensibilis. David. Ordinatio tua pseuerat dies. quoniam oia frumenti tibi. ps. cxviii. **G**o ad instar captiu-

Feria quinta post primā do.xl.

nī. qz nihil p̄t facere nisi q̄stū dē vult. q̄ iussu dñi portat nob̄ lumen de die. z luna de nocte q̄dāt nob̄ q̄cqd dē dedit eis. Idem de alijs planetis z elemētis q̄ liberalit̄ cōicāt z mini strant q̄cqd h̄nt. Quāto ḡ magis discipuli q̄ sūt creature nobiles z rōnales dñt esse liba les amoze mḡi dādovl̄ mutuādo sincysura v̄l̄ emēdo nō min⁹ pp̄t denarios pmptos. nec vendēdo pl⁹ pp̄t sp̄m. zc. Ex his efficitur hō discipul⁹ xp̄i. Auctas. Ois ex vob̄ q̄ nō renū ciat oib⁹ q̄ possidet nō p̄t me⁹ esse discipulus Lu. viii. Hec auctas h̄z duos intellect⁹ q̄ nisi bñ intelligat daret occasionem errādi. Duo modi sūt discipul⁹ xp̄i. pm⁹ est ap̄l̄oꝝ z tene tūm vitā apl̄icā. z isti renūciāt z dimittunt oia. Math. xix. Ecce nos reliqm⁹ oia z se. su te. Hoc mō intellect⁹ pdicte auctatis. ois ex vob̄. clar⁹ est. Secūd⁹ mod⁹ discipul⁹ e bo noꝝ xp̄ianor⁹ q̄ nō obligat dimittere oia p̄i mo. s̄z volūt dimittere oia q̄stū ad singu laritatē. h̄z nō q̄stū ad p̄ioretatē. q̄ p̄it h̄rē pro p̄ioretatē s̄z volūt h̄rē singularitatē. s̄z q̄ illōqđ bñt solū fuiat eis singularis. imo volūt dare alijs pp̄t deū. Ecce q̄d est beneficētia cordial. **D**e p̄sp̄ia est diligētia sp̄ualib⁹. s̄z q̄ sim⁹ diligētentes in opib⁹ sp̄ualib⁹. q̄ nō sufficit facere op⁹ sp̄uale. s̄z fiat cū diligētia. Religiosus nō solū teneſ facere id qđ d̄t regula z p̄stitutioes s̄z q̄ faciat illa diligētē. Idē de pb̄zis z laicis q̄ nō tm̄ in dñica die tenē ſaudire missam s̄z etiā cū diligētia. vt ſint in p̄ncipio mifse. Ite nō sufficit ſiteri s̄z cū diligētia. ita in p̄ncipio xl. Ite nō sufficit dicere p̄niā. s̄z q̄ dicatur cū diligētia genib⁹ flexis. q̄ ſupplicat regi vel pape xp̄i. Ite cū diligētia cōicare. Ite cū diligētia elemosynā dare. Tal diligētia faē ho minē discipul⁹ xp̄i. Rō. q̄z mḡi diligēs z nobilis nō vult discipulos ſomnolētos vel ne gligentes. s̄z vult q̄ ſint diligētes. Auctoritas In h̄ clarificat⁹ eft p̄ me⁹ vt fructū plimum afferatis z efficiam̄ mei discipuli. Johis. xv. **O**ctaua v̄l̄ eft p̄ſuerātia finalē q̄ loqui tur thema. Si māserit⁹ zc. ḡ necessaria e p̄ſ ue rātia finalē. In studijs generalib⁹ q̄n̄ mḡi z doctores ic̄piū legere. s̄z in ſesto ſcī. Luce tota ſcola eft plena discipul⁹. s̄z in medio ani ſunt valde pauci. in fine aut̄ q̄si null⁹ ſimanet ideo ſunt multi inutiles discipuli. ſolū ſciūt p̄ncipiū libri. modicū de medio. z de fine n̄ hil ſciūt. niſi illi q̄ p̄ſuerāt. Hic de libro vite q̄ eft ſanctavita bonar̄ deuora. multi ic̄piū z ſciūt p̄ncipiū bone vite. s̄z paulatim defici

unt. z neſciūt ſinē libri bone vite. Id t̄les nō intrat ſcolā padifiſi ſz illi q̄ bñ incipiūt. melius p̄tinuat z optimē ſiniūt. ſunt boni discipuli z veri discipuli xp̄i. pp̄t h̄ dīc xp̄s. Si māſeritis in fmone meo ſe discipuli mei eris. Et q̄n̄ bon⁹ discipul⁹ xp̄i itrat aulā padifiſi. ſtatim dē dat ſibi duas cartas. ſ. diuitias z h̄uanitas. in q̄ h̄ recipit maiore ſciām q̄ ſhabuerit in hoc mūdo pp̄he vel doctores. Aug⁹ Hec ſcia habet ex ſtudio libri bone vite. ido eft ne ceſſaria p̄ſuerātia finalē. De h̄ dīc euāgeliuꝝ hodiernū. Dicēbat xp̄s ad eos q̄ crediderūt ei indecos. ſ. fidei catholice in h̄ zc. Si māſeritis in fmone meo vere discipuli mei eris z cognosces veritatē.

Feria ſexta post dominicam primam quadragesime

Eccē ſan⁹ fact⁹ es.

¶ iam noli peccare Habeſ textualiter Joh. v. z officia in euāgeliuꝝ hodierno Sanctū hodiernū euāgeliuꝝ contine vnum miraculū z grande z excellētē. Hā q̄dam paralitic⁹ ſan⁹ fact⁹ fuit p̄ Ih̄m christū qui. xxviiij. annis tenebatur in infirmitate. z hoc ſolo ipſius precepto. ſicut z solo verbo mundus factus eft. et contineſ tria miracu loſa ſecreta. z eft

Primū locus vbi factū eft

Secundū quō factū eft.

Tertiū ad quē ſinē factū eft.

Et de iſto vltimo loquiſ n̄m thema. vt ant ma iſtuꝝ infirmi curata caueret ſe a pctō. et iō dixit. Ecce ſan⁹ fact⁹ es zc. qđ ſuit thema. in qbus quidē verbis erit n̄ ſmo. ¶ Et p̄mo videam⁹ de loco. Dī igīt in euāgeliō. Eſt au tē hierosolimis. pbatica p̄ſcina. Appellaſ pi ſcina. z h̄latine. pbatica gr̄ce. hebraice beth ſaida. Et dī p̄ſcina a piſce. s̄z p̄ ſtrariū. q̄ nō erant ibi piſces. ſic dī in ecclēſijs p̄ſcina vbi aqua lauaci mitiſ. z tm̄ non ſunt ibi piſces. Brece dī. pbatica. Nam pbaton gr̄ce dicit ſouis latine. qm̄ in illa lauabans ſoues q̄ in tē plo offerebāt. Un̄ pbatica. i. ouina. hebraice dī beth ſaida. a beth qđ eft dom⁹. z ſayda. qđ eft gregis ſiue pecudis. vnde beth ſayda dī. i. dom⁹ pecudū. Et iſta p̄ſcina noiari ideo me ruvit. ppter v̄tutem ipſi⁹. quia in certo tempe anni angelus dēſcendebat ad reuoluenduz aquā. vt habeſ in textu. Et q̄ p̄m̄ attingebat aquā poſt deſcenſionē angeli z revolutionez aque ille curabaſ tm̄. de qua cūq̄ ſpecie infir